

какво є това, дѣто сѧ чѹва; Слѹгата
 мѹ ѿговорилъ: чи си є дошёлъ братъ
 мѹ, и отециатъ негшвъ є повелѣлъ,
 та заклали оѹхраниныатъ телѣцъ,
 защо видѣлъ сына си пакъ здравъ. То-
 гази по старыатъ синъ сѧ разгнѣвилъ
 на това, и не щелъ да иди въ каши.
 Отециатъ илѣзалъ самъ си и фаналъ да
 го прости, заради да влѣзи вѣтре. Ала
 той мѹ рѣкалъ така: єто азъ ти слу-
 гувамъ теби толкози годины, и въ ни-
 шо нѣсамъ преступилъ твоата запо-
 вѣдь. а ты мені никоги ни ми си далъ
 нито єдно козленце, заради да сѧ воз-
 веселѣ и азъ сасъ монти прїатели. А
 тойзи молятъ братъ, дѣто сасыпалъ
 своето имѣніе невоздержни и блудни,
 тѣкъ шо сѧ явилъ предъ очити твой,
 и ты тоже часъ си заклалъ заради него
 самыатъ оѹхраниныатъ телѣцъ. Сыне
 мой! ѿговорилъ немѹ негшватъ отеци:
 ты завсегда сѧ находишь сасъ
 мене наедни, и сичко шо сѧ за моє по-
 чита, то є и твоё. А сега требоваше ты
 да сѧ возвеселишь и возрадовашь, за-
 щото тойзи твоатъ братъ мертвъ
 бѣше, и сега є пакъ ѿживѣлъ. Той

ч. ки.

ч. к. в.

ч. л.

ч. ла.

ч. лв.